

ஸ்ரீ ராமர் மன்ற

நாம் வடிக்கும்

விரவேங்கைகள்

கப்டன்

மொறிஸ்

மும்போ

வெள்ளை

ஓ-மா-ர்ஷி-ஈ-ஈ

மெழுகுவர்த்திகள் எத்தனை?

கடந்து விட்ட காலமாதில்,
கரைந்து விட்ட நிகழ்வுகளில்
சலந்து விட்ட எம் இனத்தின்
கறை படிந்த நினைவுகளின்
காயங்கள் எத்தனை?

தம்பியின் பாதை கண்டு
தம்பாதை அமைத்த தவப்புதல்வர் எத்தனை?
தமிழ் மண்ணிற்கு தமையீந்து
மின்னல் போல மின்னி மறைந்த
வீரர்கள் எத்தனை?

எண்ணிக்கையல்ல எண்ணி விட
தியாக சுடர்களின் புகை படிந்த
நினைவுகள் எத்தனை?
அத்தனையும் அழியவில்லை.

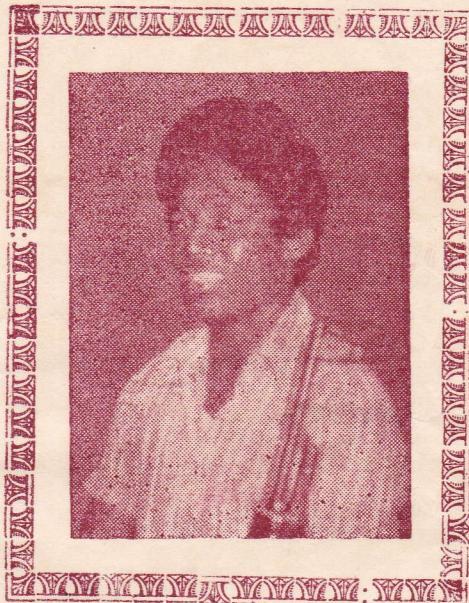
ஆக்கிரோசங்கள் தோன்றி அறுதியிட்டு
நிற்கும் வேளை வரை
தொடருவோம் நாழும்
உங்கள் பாதையை.

வீர வேஷ்ண
கப்டன் மெரின்
(தி. பத்ராஜன்)

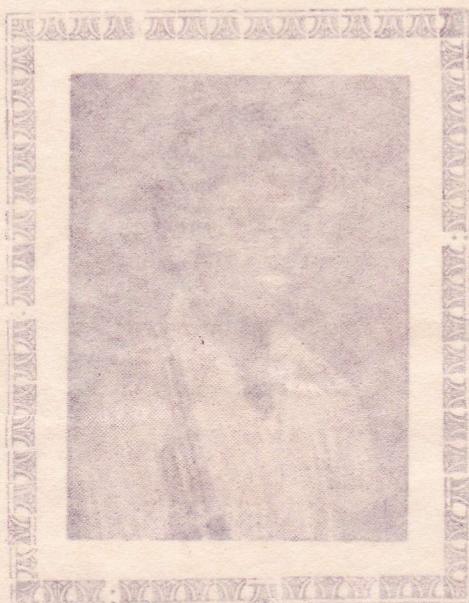

தாயக உதயத்தில் மக்களின் உள்ளங்களிட
12 - 09 - 1869 01 - 05 - 1888

கனம்மலீ கிழி

ஈடு பெரு சூப்பக
(நூற்று பாய் . கி)

குதிரை வெள்ள நீல வெள்ள
1981 - 09 - 10

குதிரை வெள்ள நீல
1981 - 09 - 11

വീര വേദാക്ഷരം

ГІСЦІІ

★幸幸幸幸幸幸幸幸幸：幸幸幸★

A decorative horizontal border at the bottom of the page, featuring a repeating pattern of stylized floral or scrollwork motifs in a dark red color.

தூயின் மத்யில்

03 - 06 - 1969

தூயக மன்றை ஸு

01 - 05 - 1989

6

କଣ୍ଠାମେତି ପୁନଃ

二三〇

A decorative horizontal border at the bottom of the page, featuring a repeating pattern of stylized floral or geometric motifs in a dark purple color.

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ

eeei - 60 - 10

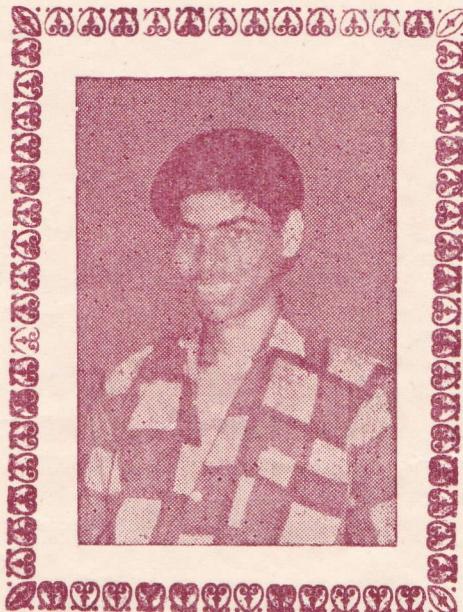
ଶ୍ରୀମତୀ ପାତ୍ର

1991-00-00

۲۶

பசும்பலி

வெள்ளூர்

ஆண்டவன் படைப்பு

09 - 07 - 1971

அறியாய் அழிப்பு

01 - 05 - 1989

ଓଡ଼ିଆ ଲେଖଣି

ଶାନ୍ତି ପାତ୍ର

ମୁଦ୍ରଣ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ
୧୯୬୧ - ୧୦ - ୧୦

ମୁଦ୍ରଣ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ
୧୯୬୧ - ୧୦ - ୧୦

தமிழ் ஈழத்திற்காய் தம்முயிர் நீத்த தியாக வேந்தரின் வீர வரலாறு வீறல் வேங்கை கப்டன் மோஹில்

பசும் சோலை வளங்கள் யாவும் கழந்திடும் திசைகள் தோறும் பாசிசப் பேய்கள் யாவும் ஒங்கிடும் செல்வம் கொளிக்கும் பார்ப்போர் மனங்கவரும் கலைத்திறன் கொள் ஈழவர் நாட்டின் தண்ணிகரில்லா வலக்கரமேயென விளங்கும் யாழ்நகரின்

கற்பகத்தருவாம் கருவிருட்சம் பனைவளம் பொருந்தியே கடலை ஒலிகளெல்லாம் போர் முரசுதனை விண்ணத்திர எழுப்ப கற்றறிந்த நற்குண சீலவெல்லாம் போற்றிடும் திருப்பதியாம் களிப்புறு பருத்தி நகரின் சீர்புகழ் ஆத்தியடியில்

செங்கதிர் நவமணிகளை அங்கித் தெளிக்கும் தங்கத்திலும் நற்றமிழ் குலத்துதித்த நல்ராஜா தியாகராஜாவும் தென் றலாய் மிஸிர் ந்திடும் ஒள்ளியழ சிவகாம சந்தரியை நற்றருண மேகி திருமணமெனும் நல்வாயில் ஏறி இல்லறம் புரிந்து

மனம் மிகத்தூய்மையாய் மாண்புடன் இவ்விருவரும் மனம் மகிழ வாழும் காலம் பரதராஜன் எனும் வீர மறவனை தம் ஆருவது புத்திரனும் அறுபத்தொண்பதில் ஈன் மற்றவர் போற்றிடும் வீரத்தின் சிகரமான பரதனவனையும் நெடுத்தாள்

பாசத்தின் முதலிடமான அண்ணன்மாரான பிரேமராஜன் விற்புகழ்

பேசும் பார்த்திபராஜனுடன் சந்திர ஒளி விளங்கும் சந்திர வதனுவையும் புன்னகை சிந்தும் சந்திர குமாரியையும் களங்கமில்லா சந்திர பிரபாவையும் அக்கையாய் பெற்று

பால் மணம் கமழும் பாலசபாபதிதனை அன்பின் தம்பியாகவும் குழந்தை உள்ளம் கொள் குமாரி பாமாவை தங்கையாகவும் மகிழ்வுடன் ஏற்று பிள்ளைக் கல்வியதை வடதிந்து கல்லூரியிலும் அறிவதனை விருத்தி செய்ய வேலாயுதம் மகா வித்தியாலயத் திலும் தொடர்ந்து பயின்று

தாயினும் இனிய தமிழ்மொழிதனை காக்க உனக்கிணிதாய்
விளங்கும் எதிர்கால வாழ்வை வெறுத்து தோழருடன்
தோளோடு தோள் சேர்ந்து பொருதிட நினைத்த நீ
ஆயுதம் ஏந்தியவுடன் எம் பரசப் பெயராம் மொறிஸ்
அதையும் பெற்றுய்

ஆரம்ப காலத்தில் நீ ஆருத்துயருற்ற மக்களுக்காய் பல
ஆயிரம் மக்கள் கடையமைத்தாய் நியாய வழங்கிட
யாருமில்லை என்றிருந்த எமக்கு தக்க தருணத்தில்
ஆயுதம் தூக்கி சுதந்திரம்காண பல இரவுபகல் காவல் புரிந்தாய்

பருத்தித்துறை முதல் வல்வெட்டித்துறை தொண்டமானுறுடன்
பூநகரி வரை பல களம் கண்டாய் ஏந்திய துப்பாக்கி
நிலை கரத்தினின்று தளர்ந்ததில்லை, உன் உடலது களைத்ததில்லை
நீ கூறும் “குருதி வெள்ளத்தில் போர்முனையில் நிற்கிறேன்”
எனும் வாசகமும் ஓய்ந்தத்தில்லை.

அன்று பருத்தி மாதகரின் தமிழ்சிட்டி கிராமத்தில்
அந்திய ஏகாதிபத்திய வாதிகளின் முற்றுகையில்
அந்தகத் துப்பாக்கிகள் கணன்ற ரவைகளினுல்
செந்தமிழ் வீரன் நீ செங்குருதி வெள்ளத்தில் சிடந்தனயே

இன்புற்றிருந்த தமிழ் மக்கள் துயருறவும்
நுந்தையும் தாயும் சித்தம் கலங்கி தவிக்கவும் - செந்
தமிழிழுத்தாய் மகனே என்றலறிட மாந்தரெல்லாம்
விழி நீர் முத்தினை உதிர்ந்திட நீ மீளாத்துயில் கொண்டனயோ

விடுதலை தாகத்தில் விரகதாபம் மறந்தவன் மொறிஸ்
எம்மக்கள் அனைவரையும் சேரகத்தில் முழுக வைத்தவன் மொறிஸ்
நாளை மலரும் தமிழிழுத்தின் இதயவாயிலில் நிற்பான் மொறிஸ்

வீர வோங்கை ரும்போ

வடக்கின் சிகரமாம் வடமராட்சியிலே ஒங்குபுகழ் பருத்தியூரி
ஆள்ள
திடமான ஓடக்கரை எலும் பதியினிலே நற்குணத்தந்தையாம்
தணிகாசலத்திற்கும் கற்பு மணம் கமழ்தாய் மகேஸ்வரிக்கும்
அறுபத்தொன்பதில் உதித்த கனிஷ்ட புத்திரன் ஜெகேசன்

தனியே அவன் பிறக்கவில்லை தனக்கு முன்னர்
தனிப்பெரும் மகேசன் அண்ணைவுடன் ஆழகுறு அழகேசனையும்
அண்ணானுய அடைந்து செங்கமலம்போல் விளங்கும் கமலினி
அக்காவிற்கும்
இனையோனுய பிறந்து கல்விகலையிலும் சிறந்து விளங்கிட்டான்

சின்ன வயதினிலே ஆரம்ப கல்விதனை சித்திவினுயகரிலும்
உயர்கல்வியை உயர் மும்மாடிகொள் வேலாயுதம்
மகா வித்தியாலயத்திலும் பயின்றுன் அத்தருணம் தமிழினம்
எம் நாட்டவராலும் அந்தியராலும் சீரமிக்கப்படுவது கண்டு
கொதித்தெழுந்தான்

எத்துனை தவமிருந்து அண்ணையவள் பெற்றாளோ
அத்துனை திட நெஞ்சும் அஞ்சாத குணமும் - அவன்
சித்தமதில் வைராக்கியமும் சிந்தனையில் தெளிவும்
இத்தனையும் ஒன்றுசேர வீரமுடன் விளங்கியவன் ரம்போ

தானைத் தலைவன் தம்பி பிரபாவின் கீழ் பணிவுடன்
தமிழ் மன காக்க தமிழினம் மீட்க பயிற்சி பரசறை சென்று
எழுந்து நின்ற நம் வீரவேங்கைக்கு இட்ட நாமமே ரம்போ
தமிழ்தீழ் மீட்க நீ பொருதிய போதுதான் உன் தாகத்தின்
உரம் கண்டோம்

பேச பேச என்று பேசித்தீர்த்தவர்கள் இன்று
பேரம் பேசிக்கொண்டு மாகாண சபையேற்று ஆண்டு
பேய்த்தனம் புரிய வருகின்றனர் என்பதையறிந்து நீ
பேட்டுளை விரட்டப் புறப்பட்ட வீரவேங்கையானுய

தமிழர்களுக்கு அமைதி காக்க வந்தோம் என்ற போலி இந்தியப் படைகளது பாசிச வெறியுடன் நம்மின துரோகிகளும் சேர்ந்து கொண்டு கட்டவிழ்த்து விட்ட பயங்கரவாதம் கண்டு விடுதலைப் பசிக்கு நீ விருந்தாகி சென்றுயோ? நின் தாகம் தணியும் முன்னே

துள்ளித் திரியும் வயதினிலே துணிந்தாய் ஈழம் மீட்க
துப்பாக்கி ஏந்திய கரத்தில் சுதந்திர கீதம்தான் தாகமாயிருந்
தது
துரோகிகளின் கயமைத் தனத்தால் விண்ணுலகம் சென்றுயே
உன்தோழர்களுடன்
துடிதுடித்தாலும் எம் விடுதலை கீதத்தை வீர சுவர்க்கத்தில்
இருந்து கேட்பாய்

தியாகிகளாய் யாரும் பிறப்பதில்லை பிறந்தவன் தன்
தாய் நாட்டிற்காக செய்யும் செயலே அவனை
தியாகி என்ற உயர்ந்த நிலைக்கு உயர்த்துகின்றது.

பசும்புலி வெள்ளை

பார் புகழ் அழுகுடன் மினிரப்போகும் தமிழிழத்தின்
பரந்துபட்ட தேசமாய் வடக்கெல்லையாய் விளங்கும் பருத்தித்
துறையில்
பார்ப்போர் மனங்கவர் தந்தையாய் வடிவேலுடன்
பாசத்தின் சிகரமான நங்கை செல்வமுத்துவை தாயுமாய்
அடைந்து

பரிவிற்கோர் சகோதரனுய் இந்திர ராஜாவுடன் என்றும்
பண்புடன் பழகிடும் ராஜேஸ்வரியோடு பரமனுக்கருகில்
பிரகாசிக்கும் பரமேஸ்வரி எனும் நாமம் உடையவளையும்
நாகேஸ்வரியையும்
பிறப்பினில் சகோதரியாய் கொண்டு ஶ்ரீதரன் எழுபத்தொன்றில்
பிறந்திட்டான்

சித்திவினாயகர் எனும் கல்விச்கூடத்தில் அரும்பானவன் நீ
தன்மானத்துடன் ஈழம் மீட்ட எண்ணி மொட்டானவன் நீ
பயிற்சிப் பாசறை காணுமலே போர்க்களத்தில் மஸரானவன் நீ
பரிதவிக்க எம்மை விட்டு காம்பை இழந்த வீரமலர் நீ.

வெண்மை என்றால் அது உன் அழகுமேனி - அதனால்
நண்பர்கள் உனக்கிட்ட செல்லப் பெயர்தான் வெள்ளை
வெண்மை உன் உடலில் மட்டுமா? உன் உள்ளத்திலும்தான்
உண்மை நிலை உணர்ந்த நீ மக்களுக்காய் ஆனாய்

குழந்தை தனத்துடனே குதும்புவள் பல செய்து கூடி
குலையிட வேண்டிய வயதினிலே குற்றம் புரிந்து
குருங்காட்டம் ஆடிவரும் துரோகுகளை
கால் கொடுத்து அழைத்து பாடம் பல புகட்டிடவே துணிந்
தவன் நீ.

உன் இனமை பிராயத்தை தியாகம் செய்தாய்
உன் உடல்தான் சாம்பல் ஆக்க இலட்சியம்
உயிர் ஒவியம் ஆக்க.

துள்ளி எழுந்த வேங்கைகளின் துள்ளக்கவி இது (மொறில், ரம்போ, வெள்ளை)

தூரமுள்ள சுதந்திரத்தை
தூரத்தியிங்கு பிடிப்பதற்கு
புலிகளாக புறப்பட்டோர்
புவி தனை மீட்டிட
துரோகுகளின் துரோகத்தால்
துயராக தான் நிறைந்ததடா

உற்றுரும் ஊராகும்
இருந்த இந்த ஊரிலே
பரதா நீ பறந்ததும் ஏனோ?
மின்னுது முழங்காது நீ சென்றதும் ஏனோ?
கண்ணுறக்கமின்றி கையினிலே ஆயுதமும்
கழுத்தினிலே சய்னிற்றும் - உன்
வேட்டுக்கள் தீரும் வரை
வேங்கையாட்டம் ஆடிவிட்டாய்

எம் மண் நாளும் - அந்நியரின்
 சொத்தாகி போகுதென்று
 எம் நாட்டை வட நாடு
 ஆழ்வதா என்று
 வீரு கொண்டெழுந்த
 விறல் வேங்கை நீ

தொடர்கின்ற பேச்சுப் போர்கவயில்
 தொடருகின்ற உயிரிழப்புக்கள்
 எத்தனை எத்தனை என்று
 எண்ணிட முடியாது
 துடுப்பாக ஏந்திய
 துப்பாக்கியே - உன்
 புரட்சிப் பாடலுக்கு
 சரணம் அமைத்ததா.

வீரு கொண்டெழுந்த
 வீர வேங்கை ரம்போ
 கவி எழுதுகிறேன்
 உன் கதைக்கு
 விதி சொல்லட்டும் பதில்
 விரோதி அவனுக்கு.

தங்க தமிழழுயும்
 தமிழீழ மண்ணையும்
 உந்தன் இரு விழிகள்
 என்றெண்ணி
 ஆயுதம் சுமந்து
 நடந்தாயே.

அன்று வேங்கை என்றுரைத்தோம்
 வீரத்துடன்
 ரம்போ என்றழைத்தோம்
 பாசத்துடன்.

இன்று இவை வேதனை ராகம் தனை
 மீட்டுகின்றது எம் நெஞ்சில்

தமிழ்முத்தின் தங்கமண்
 அந்திய நெருப்பில் அழிவதை கண்டு
 பேரினவாதிகளுக்கு எதிராக
 ஆயுதம் ஏந்திய
 பசலன் வெள்ளையின் வெந்து போன
 கதை கேள்ற.

வீட்டை உறவை
 வெறுத்து வந்து
 மண்ணை மீட்க
 களம் கண்டு
 இரத்தம் சிந்தி
 சென்றுயே

பள்ளி வயதினிலே
 பாஸன் நீயும்
 நாட்டிற்காப்
 பயில் துறந்தாயே.

திங்கிகள் மரணிப்பதுமில்லை
 தியாகங்கள் அழிவதுமில்லை

இலட்சியம் நினைவேற்றும்

இராம கதைகளில் ஸ்ரீராமனுக்கோர் அரியதம்பி
 இருந்தனாக பரதனென்றே
 இந்த வீர காவியத்தில் உன் அண்ணனுக்கோர்
 அரியதம்பி பரதனென்றே நீ வாழ்ந்து காட்டினேயோ?
 அன்றுதித்த பரதன் தன் அண்ணனின் பாதுகாக்கையை
 அரியாசனத்தில் வைத்தே பாங்குடனே ஆட்சி செய்தான்
 இன் ருதித்த பரதனும் அவன் வழியே நின்று தன்
 அண்ணனின் பாதமலர் பூஜித்தே ஆட்சி செய்தான்
 காடாளாச் சென்ற அண்ணன் நாடாளக்காணு முன்னே
 காவல் செய்த தம்பியரைக் காலனும் வெர்ந்து விட்டான்.

எங்கள் உயிரின் உயிரே பரதா!

தமிழன்ஜையவள் விலக்கொடித்து இத்தரணியில் அவள் கொடி
பறக்க வைக்க

தமிழீழ மண்ணில் எங்கள் தவப்பயனால் தோன்றியதோர்
ஆலவிருட்சமதில்
ஆயிரம் ஆயிரமாய் தோன்றி வந்த விழுதுகளில் நீயும்
ஒருவன் என்று அன்னை தாய்வனை தாங்கி வந்தாய்
உன் வீரத்திறன் கண்டு நாம் மகிழ்ந்திருக்கும் வேளையிலே
களித்திடும் பாக்கியம் நமக்கினி இல்லையென்றே - உன்
நன்பனும் வந்துளை வாவென்று அழைத்தனனானா?
வான் வீதியில் குலாவி மகிழ்ந்தனனா?

வீருகொண்ட வேங்களின் வீரத்தளபதியாய் - நீ
வெற்றி நடை போடுகையில் - உந்தன்

வீர நடை கண்டு வேட்கை கொண்டோர் ஆயிரம் பேர்
கள்ளும் குழியக் கதை பேசிச்சிரிக்க வைத்துக்
காந்தமெனக் கவர்ந்திருந்த காலமும் கணவாமோ?

உனை அடக்க வந்தவரை உன் விரலால் அடக்கி வைத்தாய்
பருத்திநகர் தளபதியாய் பாங்குடனே ஆட்கி செய்தாய்
பயமென்பதறியாயல் பகங்காளையெனத் துள்ளி வந்தாய்
“நானும் உங்கள் பிள்ளையம்மா” என்று பாருடன் சொல்லி

வந்தாய்
என் பிள்ளைக்குப் பிள்ளையாய் நீயொருவன் இருக்கின்றும்
என்றென்னணி இறுமாந்திருந்தேனே, என்னமும் மண்ணுச்சே.

உந்தன் சொற்றிறனும் செயற்றிறனும் கண்டோர் வியந்திருக்க
உந்தன் வீரமும் அடைமும் கண்டு நாம் மகிழ்ந்திருக்கக்
கண்ணே நீ ஆயிரத்தில் ஒரு வன் என்றே பெருமையுடன்
வாழ்ந்திருந்தாய்

என் கண்மணியே, கட்டிக்கருப்பே கண்ணு பரதராஜனே!

நீ விண்ணுலகம் கென்றுளையோ? வீரசொர்க்கம் கண்டளையோ?
வீரன் உளைப் பெற்றதனால் உளை ஈன்ற அன்னைக்கும்
பெருமையடா.

நீ எந்தன் பிள்ளையண்றும் அதனால் எனக்கும் தான்
பெருமையடா.
உம்மையெல்லாம் பெற்றெறடுத்த தமிழ்முத் தாய்வட்கும்
பெருமையடா.

காட்டுக் கொடுக்கும் கயவர் தம் கூட்டத்தினால் - நம்மைக் காக்க வந்தோம் என்று சொல்லி வந் தவர்கள் - கொண்ட இரத்த தாகத்தினால் நீவீர் சிந்திய செந்நீரால் தமிழ் னையவள் மனம் குளிர்ந்தாளோ.

தமிழ்முத்தாயே உன் தாகம் தணியட்டும், யாகம் முடியட்டும். தமிழ்மும் எனும் யாக குண்டமதில் தம்மை அர்ப்பணித்த தமிழ் மறவர் இன்னுயிர் தாம் போகுமம்மா.

வேங்கைகளின் கூட்டுமெல்லாம் வீருகாண்டெழுந்து விட்டால் வையகமும் தாங்கிடுமோ, வானகமும் போற்றிடுமே.

தமிழ்மும் எனும் யாக குண்டமதில் தமிழனையவள் திருவுகு வம் இனிதே எழும்பட்டும்.

அவள் திருக்கரங்களிலே வேங்கைகளின் வெற்றிக்கொடி பறக்கட்டும்.

அவள் செங்குவளைக் கண்களிலே வேங்கைகளின் வீரக்கனல் வீசட்டும்.

அவள் செங்கமலர்ப் பாதங்களில் சலங்கைகளின் சப்தஸ்வரம் ஒலிக்கட்டும்.

தமிழ்மதில் அரியதோர் அரியாசனம் அமையட்டும்.

வள்ளுவன் தன்னை உலகினுக்கே தந்த வான்புகழ் கொண்ட பாரத மாதாவே,

தெள்ளுதமிழ் வாழ்க, வாழ்க தமிழ் மும்பும் மன்றே வாழ்த்தி வரங்கொடம்மா.

தாயவன் நீ சேயவளை அனைத்தே மகிழ்ந்திடம்மா.

வாழ்க தமிழ்மும்

அன்புத்தாய்
S. R. கல்வரி

உள்ளாங்குறளில் கல்வைறகள்

சரித்திரத்தை படைக்கின்ற ஜனனங்களும் உண்டு

அமரத்துவம் வாய்ந்த மரணங்களும் உண்டு
தமிழ்முத்தின் தவப்புதல்வனே பரதா!

விடுதலை தேடி உயிர்நீத்த மங்காத மணிச்சுட்டரே
மாறுத சோகத்திலும் ஆருத தாகத்திலும்

நீருத சோதிமுகம் கண்ணென்றிரே நிற்குதடா
சிந்திய புன்சிரிப்பும் சிறுகுழந்தை மொழியும்

சிந்ததயில் இனிக்குதடா

நீ தமிழ்முத்தை நேசித்தாய்

சுதந்திச்சுடரை பூஜித்தாய்

காலத்தால் அழியாத

காவிய நாயகனும்

தமிழ்ம் மண்ணில் நீ

என்றென் ரும் ஜீவிப்பாய்.

மரணிக்கப்பட்டவன் அல்ல - நீ

தமிழ்முத்திற்காய் மரணத்தை நேசித்தவன்

நீ தென்றலாகத்தான் தவழ்ந்தாய்

உன்னை புயலாக்கினர் வெறியர்கள்

போர்க்கருவிகள் உன்

உடன் பிறப்புக்களாகின

உனது வீரமரணத்தினை தாங்க

கல்லறைகள் தகுதியற்றதனால்தான்

எமது உள்ளங்களில் கல்லறை

அமைத்துக் கொண்டோம்.

**M. O. என்ற செல்லப்பெயரால்
யாரை இனி நாம் அழைப்போம்**

தாயகம் மீட்டிட வானகம் சென்றிட்ட இலட்சிய வீரனே
உன்னுயிர்தலை குடிக்க போய் அலைந்த
வெறியர் கண்ணில் மண் தூவிய வீரவேங்கையே
துரோகிகளிடமிருந்து எம்மை காத்திட்ட ஆர்க்காவலனே
உன் நண்பர்களை தவிக்கவிட்டு எங்கு சென்றாய்?
தாயகத்தின் விடுவிற்காய் தேதி குறிக்கவா?
அன்று பாரினிற்கோர் வீரனென தந்தாய் பரதனை
இன்று எம்மிடமிருந்து பறித்தெடுத்து தந்தாய் வேதனை.

உங்கள் பிரிவால் பரிதவிக்கும்
நண்பர்கள்

உனது நிழல் எமது பாதை

பருத்திநகர் பெற்றெடுத்த
பரதன் அவன்
பாட்டாளிகள் தினமாம்
மே தினத்தில்
பாரதத்தின் அமைதி படையுடன்
போடி புரிந்தே
உறங்கி விட்டான்
பாரினை விட்டே.

தான் பிறந்த மண்ணினை
மீட்குங் பணியிலே
தண்ணியும் இணைத்துக்கொண்டு
மொறுவிஸ் ஆனான்
அவன் இலட்சியமது
ஈடேறும் முன்னே
தமிழீழ மண்ணிற்கே
உரமாக்கினான் தன்னியே.

வீரனே! காலம் ஒருநாள் மாறும்
தமிழீழம் எனும் நமது தாயகம் உருவாகும்
அங்கு உனது நினைவுகள்
ஆராதனைக்குரிய ஆலயங்களாகும்
அணைத்தும் அணையாத தீபம் நீயே - என்றும்
உனது நிழல் எமது பாதைகளாகும்.

பாரினில் பரதனே

அடிமைத்தனத்தின் விலங்கினை உடைக்க
உறுதி கொண்டெடுமுந்த வீர வேங்கையே பரதா!
தமிழ்ம் மண்ணிற்கு ஆத்தியடி மண்ணிலே
செங்குருதி விட்டாயே.

எமது மண்ணிற்காய் மரணித்த மாவீரனே பரதா!
செந்தமிழ் சிந்தும் திருத்தத்தால்
சிவந்து கொண்டிருக்கும் தமிழ்ம் மண்ணை மீட்டெடுக்க
சுதந்திர தமிழர் புலிக்கொடியை பறக்கவிட
அந்திய வல்லரசு படையுடன் போரிட்டு
வீர மரணம் அடைந்தாயே.

உன் உடல் இவ்வுலகை விட்டு நீங்கினுலும்
உனது உயிர் உனது இலட்சியம் - நீ
உன் உயிரிலும் மேலாக நேசித்த ஆயுதங்கள்
என்றுமே மரணிக்கப் போவதில்லை
இதயத்தில் பூத்த மலர் போல
காவிய தாயின் களஞ்சிய கொத்தாக
என்றுமே நிலைத்திருக்கும்.

கலங்கவில்லை புலிகள்தான்

பருத்தி நகர் பெற்றெடுத்த பெருந்தலைவா
கழு மண்ணிற்காய் உண்ணை ஈன்ற உனது
பெற்றேர்க்கு நாம் நமஸ்கரிக்கின்றேம்.

காளையாய் வடிவெடுத்து கைந்திட்டாய் புலிகளுடன்
போரிடவே புகுந்து நிற்பாய் புயலெனவே
அறிவிலன் அந்தியனும்
அடிவாங்கி அழிந்திட்டான் உம்மிடம்
பாழும் அவரிடம் எம்மை பாதுகாத்து நின்றுய்
தானைத் தளபதியரம் தம்பி படைதனிலே

உனக்கும் ஓர் பணியை ஒதுக்கியே தந்திட்டார்
எற்ற பணிதளையும் ஏற்றமுடன் செய்து வந்தாய்
கலங்கி நின்றான் அந்தியனும்
காண்போரிடம் கேட்பதெல்லாம்
மொறிஸ் எனும் நாமத்தையே
காண்போர் கூறுவது காணவில்லை
எனும் நாமத்தையே.

வீரப்பாலதனை பகுசி நின்ற மறவா
விடுதலை வேட்கையிலே வீறுநடை போட்டவனே
பழகுதற்கு மழலையாய் பேசுதற்கு அறிஞனுய்
பேதைகள் எம்மத்தியில் பேசித் திரிந்தாயே
எட்டப்பன் எவன் ஒருவன் காட்டிக் கொடுத்தானே
காட்டித்தான் கொடுத்தாலும் களத்தினிலே நீ சென்று
சக தோழர்களை காத்து விட்டு இறுதியிலே
இனை பிரியா இரு தோழருடன்
ஈழ மண்ணிற்காய் ஈந்தனையே உமதுயிரை.

நீர் களத்திலே பலியரன செய்தி கேட்டு
நாம் கலங்கி நின்றோம், கருத்திழந்தோம்
கலங்கவில்லை புலிகள்தான் புறப்பட்டார்
வீறுகொண்ட வேங்கைகளாய் — நீ
வீர நடை போட்ட பருத்தி மாநகரினிலே
உன் உடல் தீயுடன் சங்கமமாகும் முன்
பழி வாங்கி நின்றனர் பல தலைகள்
கூவி நின்றார் கூவிப் பட்டாளம்
சேர்ந்த தலை ஏழிழ்டு — ஆனாலும்
உம் இழப்பிற்கு இப்பலியோ மட்டன்று

இதுகால வரை ஈழமண்ணின் விழவிற்காய்
அர்ச்சிக்கப்பட்ட ஆயிரமாயிரம் மலர்களுடன்
நீங்களும் சங்கமமாகி விட்டர்கள்
உங்கள் இலட்சியம் கடேறும்
நானும் வெளுதூரமில்லை.

எமது தலைவர்

மறத்தமிழன் பரம்பரையில் ஒருவன் தோன்றி தமிழ் மக்கள் உள்ளத்தில் ஊற்றுகி நின்று சுதந்திரமாய் இனம் வாழ ஆயுதமே வழியென்றேது படைத்திரட்டி பகைவர்களை களத்தில் கண்டான்.

கயவர்களைக் கொண்டிருமித்துக் களை பிடிங்கி துரோகிகளை ஈனர்களை இனங்கண்டு வகைப்படுத்தி இரவு பகல் பாராது கண் விழித்து சிந்தித்து செயலாற்றி வெற்றி கண்ட செழிமையாளன்.

பெருமகனே உலைப் புகழ் வார்த்தையில்லை உலைப் புகழா வாயுமொரு வாயாகுமா? விறல் வேங்கை துவக்கேந்தி உண்பின்னால் வருகின்றார் உன் திறன் கண்டு வீர வேங்கைகளின் விறல் கண்டு.

இலட்சியத்தை நோக்கி உன் நாமத்தை உச்சரித்து நாமும் வருகின்றோம் ஊரவரும் வருகின்றார் சுற்றம் புடை சூழ அயலவரும் வருகின்றார் எங்கும் ஒரே நாதம் எம் தலைவர் பிரபாகரனென்றே.

சுதந்திர தாகம் அது
 என்றும் தணிவதில்லை
 இலட்சிய வேங்கைகள்
 என்றும் மரணிப்பதில்லை
 அடிமை விலங்கொடிய
 ஆயிரம் ஆயிரம்
 போர் தொடுத்து
 களம் பல ண்டு
 தமிழ்மூம் எனும் இனிய
 நறு மலர் தனை உருவாக்கி
 நானும் உமக்ஞாய்
 அரச்சிப்போமாக.

உம் பிரிவால் பரிதவிக்கும்
 மாணவ சமுதாயம்

